

Pastiersky list Veľká noc 2017

Milovaní bratia a sestry!

V kolobehu nášho pozemského času nám Božia prozreteľnosť dnes dopriava opätovne sláviť Veľkú noc nášho vykúpenia: Kristovu požehnanú smrť a jeho slávne zmŕtvychvstanie. Chcem vás všetkých v tento veľký deň pozdraviť a povzbudiť vo veľkonočnej viere. Túto dnešnú Veľkú noc slávime v znamení dvoch veľkých skutočností, ktoré ovplyvňujú celý priebeh tohto významného roku. Sú to dve jubileá. Prvé je 1700. výročie narodenia nebeského patróna našej Spišskej diecézy, svätého Martina, a pre celý svet je to storočnica zjavení Panny Márie vo Fatime. Nech nás ovplyvnia aj pri tomto našom veľkonočnom zamyslení.

Hlavným posolstvom Veľkej noci je pravda o tom, že každý pokrstený človek je veľkonočným človekom. Prečo všetkých kresťanov a teda aj seba samých máme považovať za veľkonočných ľudí? Odpoveď nám dáva práve veľkonočná viera. Hovorí najmä o tom, že naše kresťanstvo sa zrodilo, trvá a smeruje k svojmu zavŕšeniu vo veľkonočnom tajomstve Ježiša Krista. Preto sme a máme byť veľkonočnými ľuďmi, lebo sme nositeľmi a uskutočňovateľmi viery v jeho smrť na kríži a v jeho zmŕtvychvstanie. Celý náš život z viery je ponorený do Kristovej smrti a zmŕtvychvstania a je nimi preniknutý, preto je veľkonočný.

Naša osobná účasť na Kristovom veľkonočnom tajomstve začala v krste a pokračuje v celom našom živote. Všetko, čo robíme z pohnútok viery, má veľkonočný rozmer. Naša viera je skrz-naskrz veľkonočná. Svätý Pavol vysvetľuje veľkonočnosť viery v Liste Rimanom: *„Alebo neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. ... Tak zmyšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi.“* (Rim 6, 3,11)

Drahí bratia a sestry! Náš veľkonočný kresťanský život má niekoľko podstatných rozmerov, bez ktorých by nebol veľkonočný. Spôsobujú to hlavné dary Veľkej noci a ich uplatňovanie v každodennom živote. Hoci je ich viac, chcem sa dotknúť týchto troch: eucharistický rozmer života kresťana, kajúcny rozmer a mariánsky rozmer.

Prvé veľké dobro Veľkej noci pre náš veľkonočný život je Eucharistia. Veď na prvú Veľkú noc – pri Poslednej večeri - zaznelo: *„Vezmite a jedzte: toto je moje telo.“* (Mt 26,26) Život z viery je nemysliteľný bez Eucharistie. Kresťan – veľkonočný človek nič tak nepotrebuje, ako ju sláviť, prijímať a uctievať ustavičnou adoráciou. Každá sv. omša je Veľkou nocou v našom čase.

Kresťan je povolaný nielen sláviť a prijímať Eucharistiu, ale priam sa stávať „eucharistickým človekom“. Túto myšlienku vyjadruje aj Druhý vatikánsky koncil slovami: *„Veď účasť na Kristovom Tele a jeho Krvi spôsobuje, že sa stávame tým, čo prijímame.“* (LG, 26) Znamená to toľko, že sa v určitom zmysle sami stávame „eucharistiou“. V našom praktickom kresťanskom živote to znamená, že sme „eucharistickými ľuďmi“, čiže podobnými Kristovi. To je vtedy, ak sme obetou - to je prvý a základný eucharistický znak; ak sme chlebom - to je symbolické vyjadrenie, že z nás ľudia majú osoh, ak sme pokorní a svoj život žijeme ukrytý v Bohu; a konečne, ak milujeme a sme milosrdní.

Želajme si a modlime sa, aby podobne ako svätému Martinovi, sa aj nám Eucharistia stala záležitosťou nášho srdca, naším zaľúbením, našou nádejou, naším útočiskom, našou útechou, našou cestou i cieľom, našou zbraňou i silou, našou metódou i stratégiou, naozaj naše všetko.

Milí bratia a sestry! Druhý rozmer nášho veľkonočného života je ustavičná kajúcnosť, ako ju vidíme zobrazenú aj v životnom príklade nášho nebeského patróna, svätého Martina. Celý jeho život je poznačený kajúcnosťou v podobe zápasu s hriechom a proti Zvodcovi ľudí na zlé. Nazývali ho „Postrachom Démonov“. Jeho životopisec takto vystihol jeho kajúcnosť: „Často tiež plakal pre hriechy tých, ktorí sa zdali byť jeho nepriateľmi a ktorí ho, hoci bol taký pokojný a žil v ústraní, tupili jedovatým jazykom a vreteničmi ústami.“

Všetci sme hriešni a potrebujeme ustavičné pokánie. Kristus ho už na začiatku svojho vystúpenia ustanovil za trvalý program svojich učeníkov: „*Priblížilo sa nebeské kráľovstvo, kajajte sa a verte evanjeliu.*“ (Mk 1,15) Pokánie nie je iba príležitostná udalosť v živote veriaceho človeka, ale jeden zo základných rozmerov nášho veľkonočného života. Patrí k jeho podstate. Kresťan žije ustavičným pokáním!

Ľudia v našej dobe slovo „hriech“ by chceli najradšej úplne vymazať zo svojho slovníka. Žiaľ, hriech je skutočnosťou, ktorá otravuje život jednotlivca i celej ľudskej spoločnosti. Je prítomný vo svete ako „tajomstvo neprávosti“, ktoré sa stále na nás lepí. Musíme sa s ním ustavične boriť a s ním zápasiť. Brániť sa hriechu je jedna z najväznejších úloh v živote každého kresťana. Pokánie je veľkonočné konanie, lebo ním odumieram s Kristom zlu a hriechu

Drahí bratia a sestry! Náš veľkonočný kresťanský život má ešte jeden dôležitý rozmer – je to spoločenstvo s Pannou Máriou ako našou duchovnou Matkou. Panna Mária patrí k nášmu kresťanskému štýlu života, lebo je spätá s vierou Cirkvi najmä pre výnimočnú účasť na Kristovom veľkonočnom tajomstve. Jej príklad a orodovanie nám pomáha hlbšie sa primknúť ku Kristovi a jeho Cirkvi podľa starobylého hesla: „Cez Máriu k Ježišovi“!

Pannu Máriu oprávnene považujú všetci veriaci v Krista za svoju duchovnú matku. Toto jej duchovné materstvo voči nám je tiež veľkolepým veľkonočným darom Krista. Veď Pán Ježiš nás zveril do jej materinskej lásky, keď zomieral na kríži. „*Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ a od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.*“ (Jn 19,26-27) Prijat' ju k sebe a žiť s ňou, je permanentné naplňovanie Ježišovho veľkonočného testamentu z kríža.

Naše detinstvo voči duchovnej matke Márii sa uskutočňuje v rôznych rovinách. Je to v prvom rade utiekanie sa k nej o pomoc a orodovanie. Je to aj putovanie na omilostené miesta jej zjavení a do jej svätýň. Treba však pamätať, že najlepšia úcta voči nej je v napodobňovaní jej čnosti.

Návštevy Panny Márie z neba na zemi v podobe privátnych zjavení omilosteným ľuďom vydávajú svedectvo o tom, že je našou starostlivou a milosrdnou Matkou. Tak sa prejavila aj vo Fatime, keď sa zjavila trom deťom Lucii, Ferkovi a Hyacinte. Pozoruhodné na týchto Máriiných návštevách na zemi je to, že kedykoľvek sa prihovárala omilosteným ľuďom, vždy prichádzala s posolstvom pokánia. Práve volanie k pokániu zaznieva osobitne z fatimského zjavenia. Urobme všetko preto, aby jej materinský hlas našiel ozvenu v našich srdciach.

Milovaní bratia a sestry! Želám a vyprosujem celému Božiemu ľudu našej diecézy plnú účasť na Kristovom veľkonočnom tajomstve, radostné prežívanie veľkonočného života aj po sviatkoch, zverujem vás pod mocnú ochranu Fatimskej Panny Márie a svätého Martina a udeľujem vám svoje biskupské požehnanie.

+ otec biskup Štefan